

مقالات پژوهشی

ارزیابی سیر پیشرفت ناتوانی‌های عملکردی بیماران مبتلا به آمیوتروفیک لترال اسکروز و عوامل مؤثر در آن طی سالهای ۸۰-۱۳۷۹

آمیوتروفیک لترال اسکروز^(۱) یک بیماری دژنراتیو، پیش رونده و کشنده نورون حرکتی است. در این مقاله سیر پیشرفت ناتوانی‌های عملکردی بیمار و فاکتورهای مؤثر بر آن مورد بررسی قرار می‌گیرد. پس از انتخاب ۵۹ بیمار ALS (بر اساس معیارهای EL-Escorial)، برای هر بیمار در ابتدا و انتهای یک دوره پیگیری شش ماهه ALSFRS^(۲) تعیین شد. از ۵۹ بیمار، ۹ بیمار طی دوره پیگیری فوت شدند. نسبت مرد به زن برابر با ۱/۹ بود. (این نسبت در نوع بولبار ۰/۸ و در غیر بولبار ۲/۵ بود). شایع‌ترین گروه سنی مبتلا، گروه ۶۵-۴۰ ساله بودند (۶۸٪). شایع‌ترین لوکالیزاسیون شروع بیماری، دست‌ها بود. (۴۶٪) میانگین سنی بیماران، ۵۳/۴ سال بود. (گروه بولبار ۵۹/۸ سال و گروه غیر بولبار ۵۱/۷ سال) گروه سنی یا جنس بیمار در میزان پیشرفت ناتوانی‌ها تأثیر معنی داری نشان نداد، ولی لوکالیزاسیون بولبار سیر سریع‌تری نسبت به غیر بولبار نشان داد. در نوع بولبار، زنان پیش از مردان مبتلا شدند ($\frac{m}{f}=0/8$). در بیماران فوت شده، میانگین مدت زنده ماندن ۲۴ ماه، در گروه بولباری ۱۴ ماه و غیربولباری ۲۷ ماه بود. گروه سنی بالاتر از ۵۳ سال نسبت به گروه سنی جوان‌تر، مدت بقای کمتری نشان داد. مدت بقا با جنس بیمار ارتباط معنی داری نشان نداد.

دکتر اکبر سلطان زاده
استادیار دانشگاه علوم پزشکی تهران

دکتر مهدی سلطانی

واژگان کلیدی: ALS / ناتوانی عملکردی / موتور نورون / بیماری‌های دژنراتیو